

Spørgsmål til en animationsfilm

Anne Marie Filho

Jeg underviser med biograf

Spørgsmål til en animationsfilm

af Anne Marie Filho

Visningen af en animationsfilm skal give eleverne mulighed for at mødes et værk, at sætte spørgsmålstejn ved det, at formulere en kritisk dom, at udtrykke en mening, et argumenteret synspunkt, at debattere, at sammenligne, at sætte ind perspektiv, at bygge forbindelser med andre værker, andre kunstarter, andre medier, der har beslaglagt den samme genstand. Dette er muligheden for studerende til at tilegne sig viden og opbygge færdigheder som de kan prøve på andre tidspunkter.

Regn og fisk © Risa Kimpara

To almindelige, men forskellige modaliteter af spørgende

Når klasser inviteres til at studere et objekt, hvad end det måtte være, tilbudt af natur eller frembragt af skabelsens kunst, som f.eks tekst eller en film, kan to metoder til at stille spørgsmål anvendes.

- Et sæt omhyggeligt organiserede spørgsmål, ofte efter grader af kompleksitet, forelægges de elever, der reagerer på det.
- Afhøringen er ikke stoppet på forhånd men er opbygget iflg elevernes refleksioner, når de opdager det objekt, der skal studeres og reagere; organiseringen af disse refleksioner og deres udvikling vil tillade nødvendigvis for at nå de mål, der er sat for analyse, for at forstå mening, som forbliver identiske i begge modaliteter; interessen for dette sekund tilgang er at skabe betingelserne for den progressive tilegnelse af en metode, af autonomi, herunder ved gradvist at gøre folk opmærksomme på studerende af eksistensen af invarianter i deres observationer. Mens de tilpasser sig deres alder og niveau, er det op til læreren at invitere eleverne til at reflektere over de strategier, de implementerer at stille spørgsmålstejn ved, analysere, forstå, så de kan kritisere dem, assimilere, kunne tilegne sig dem, genbruge dem og udvikle dem.

For at illustrere pointen vil vi nu forestille os, at eleverne er det inviteret til at opdage Risa Kimparas film, "Regn og fisk".

Fastholde målet om billeduddannelse

At vise en animationsfilm er altid mulighed for at tilbyde studerende et møde med en arbejder, kreativt arbejde kunstnerisk, i henhold til tilgangen til kunstneriske lektioner, og dette uanset det forfulgte mål.

Det er passende at minde om her undervisningstilgang kunstnerisk sådan at hun er formaliseret i de forskellige publikationer tilgængelige på Eduscol hjemmeside, i afsnittet viet til denne lære1. Der lægges vægt på kvalitet forventes af disse møder med kunstneriske værker. Studiet af animerede film med fordel kan hente inspiration fra forslag indeholdt i disse medfølgende dokumenter.

1 <https://eduscol.education.fr/cid99287/ressources-accompagnement-enseignements-artistiques-aux-cycles.html>

Især "Inden for rækkevidde af hånden, inden for rækkevidde af ord, inden for rækkevidde af øjet: mødet med værker af plastisk kunst i alderen 6 til 9" og "Mødet med værkerne i træningen af eleven fra 9 til 12 år: turde udforske, stille spørgsmålstejn ved, recherche, stille spørgsmål... bliv en kunsthistoriker".

Fra mobilisering af personlig erfaring til viden

Børnene er bevægede og forstår filmen i lyset af deres oplevelse. Hvis arbejdet her formelt er anderledes end dem som eleverne er fortrolige med, det refererer dybest set til en oplevelse, som alle deler, den med regnen, af dens lyde, den fra paraplyen, stor som lille, som vi gerne vil have det sjovt med, måske skolebussen. Det engagerer hukommelsen, er let forankret i personlig historie og tilskynder til spil af perceptuelle konnotationer.

Afhængigt af projektet kan vi forberede os til mødet ved inden fremvisningen at tage fat på temaet "regn". Hvem elsker, hvem elsker ikke ikke? For hvad? Hvilken hukommelse(r)? Hvilke billeder? Vi vil være i stand til at skrive, tegne, iscenesætte os selv, udforske ordforråd forestillede sig regn, før han opdagede, hvad instruktøren forestillede sig og fortalte.

Måske vil arbejdet også give genlyd i børnekulturen. Et stort antal værker, der passer til alle aldre, beskæftiger sig med regn. Afhængig af deres alder blev der læst bøger for dem, eller de læste selv, hvor karaktererne blev konfronteret med regnen, børnelitteraturens klassikere som Agnès Rosenstiehl's album, "Mimi Cracra, regnen, hun elsker det!".

De vil huske børnerimene på fransk, "Det regner, det er vådt, det er en frøfest", "Det regner hyrde", på engelsk, "Rain rain go away"... Vil de have haft mulighed for at se Gene Kelly synge i regnen? I hvert fald for multi- p grunde, personlige, kulturelle, sociale..., har eleverne allerede ressourcerne i sig til at forstå filmen.

Ubevidst eller ej vil eleverne også mobilisere deres viden og erfaring med selve opbygningen af historier, som baserer deres forventninger, og som giver dem mulighed for at forudse de kommende eventyr. I Risa Kimparas film, den Historiens udfoldelse er original i sin nøgternhed. Det kunne forpurre de unge studerendes forhåbninger, dem som måske har næret disse tidligere erfaringer, der lægger grundlaget for en tidlig kultur af litteratur og film. Denne film er både fortællende, med en meget raffineret fortællende tråd, og kontemplativ. Det kunne være forvirrende.

Rue de Paris, regnvej, Gustave Caillebotte, 1877, Art Institute of Chicago

Udforskning

At møde værket er også at møde dets forfatter, det er at placere konteksten for dets tilblivelse og dets distribution. Eleverne bør trænes i at være opmærksomme på denne information. Betydningen af denne identifikation vil kun blive bekræftet med dens gentagelse, udvidet til at møde andre værker, billedlige, musikalske, litterære... Det er beskedent et spørgsmål om at lære dem respekt for en forfatter, for hans arbejde og hans team. Ud over det vil de være i stand til at opbygge læring om kulturer trin for trin, hvis værker bærer præg af epoker, opdager med tiden "skolerne", som det er blevet sagt længe for andre kunstarter ved at gruppere kunstnere, hvis det er relevant, i skoler efter deres oprindelsesland, efter deres århundrede, i henhold til kunstnerisk bevægelse, som de tilhører.

De animerede film, der tilbydes på platformen, er gennemsyret af deres forfatters kultur, men de er også vidt åbne til andre påvirkninger og sammensætningen af selve produktionsholdene er ofte multikulturel. Det vil vi bemærke at de fleste film har titler på engelsk, at eleverne afhængigt af deres alder og cyklus lærer at oversætte. Uden at gå ind i kontroverser her, denne brug af engelsk til film produceret i lande, hvor det ikke er sproget official understreger henvendelsen til et internationalt publikum, hvis kultur også vil påvirke receptionen. Afhængig af årets projekt vil vi kunne holde spor af dette identifikationsarbejde på værkernes "kontekst".

Ved filmen "Regn og Fisk" er informationen, der tilbydes i selve filmen, systematisk skrevet ind to skrifter: japansk alfabet og derefter latinsk alfabet. Information på japansk er således oversat til engelsk.

Titel	Regn og fisk	Titlen vises efter 43 sekunder, på japansk og på engelsk. Engelske titelnavne begynder ikke med stort bogstav som krævet af konventionen. De japanske tegn betyder "guldfisk" og ikke ikke "regn og fisk". De er ikke ulige små både, der står ud mod den tågede horisont. ☞ = rød. ☞ = fisk.
Forfatter	Risa Kimpara	japansk instruktør
Team og fordeling af funktioner		Disse oplysninger vises i slutningen af filmen.
Manuskript, design, redigering og animation	Risa Kimpara	4,22
Animationsassistent	Yusuke Kazuta	4,22
Musik	Yusaku Masuda	4,28
Lydeffekter	Takuji Oe	4,28
Audio mixer	Yoshito Morita	4,28
Produktion	Tokyos kunstuniversitet	4,28
Instrueret af	Risa Kimpara	4,34
Produktion	Tokyos kunstuniversitet	4,34
Produktionssted	Tokyos kunstuniversitet	Vises på skærmen fra starten.
Produktionsland	Japan	Fremkaldt af Tokyo University of the Arts
Afslutningsdato	2010	Dato nederst på den sorte skærm, sidste billede.

Andre oplysninger kan gives.

Længde af filmen	4,47 sekunder
Teknisk	2D film
Yderligere information om produktion	Film instrueret af Risa Kimpara som en del af hendes 1. år på Tokyo University of the Arts.

At tage alle disse elementer i betragtning afhænger af projektet udført i klassen og elevernes niveau. Det ser dog ud til essentielt, at eleverne metodisk vænner sig til i det mindste at navngive forfatteren uden at ignorere det ved fremstillingen af en film involverer et team, og at identificere år og produktionssted.

Hvis læreren planlægger at lave en animationsfilm med sin klasse, kan han allerede her med sine elever observere det anderledes funktioner, der udføres af medlemmerne af et team, så mange roller, som derefter kan fordeles.

Forskellen mellem formen på denne film og den af de japanske produktioner, de har set, kan forekomme for ældre mennesker. Vi er her tættere på kineserens Te Weis (1915-2010) stiftende arbejde og hans animerede vaske eller på Isao Takahatas singularitet i The Tale of Princess Kaguya (2013). Elementer af japansk kultur er tydelige i instruktørens valg.

Fortællingen. Pitch, resumé, synopsis

Det er interessant at invitere eleverne til at arbejde mundtligt og/eller skriftligt med en præsentation af den foreslåede historie.

Vi foretrækker måske udtrykket "hook" frem for ordet "pitch" lånt fra handel (salgspitch, kommercielt argument) og i dag almindeligvis brugt til at fremkalde en præsentation i en eller to sætninger, som skal vække interesse, normalt uden at afsløre slutningen. Generelt er denne præsentation, denne "krog":

- . skitserer udgangssituationen
- . angiv tegnene
- . rapporter den første begivenhed, som starter historien, og som kan ændre livet for karakteren/personerne ved at åbne dem mulighedernes felt, hvilket skaber en mere eller mindre stærk spænding.

Filmen "Regn og fisk" var genstand for flere af disse korte oplæg.

Her er tre, taget fra websteder, der citerer værket, hvortil der er knyttet et fjerde pitch foreslået på et engelsktalende websted:

"En regnvejrsdag venter en lille dreng på bussen og lader sin fantasi løbe løbsk. Billeder dukker op i hans sind."

Films pour enfants platform

"Under et regnskyl venter en lille dreng på bussen i læ under sin paraply og går i tankerne."

cinemapublic.org

"På en regnvejrsdag venter en dreng ved et busstoppested. Vanddråber klapper og laver bølger i en vandpyt. Pludselig en start. En guldfisk i dammen..."

3dvf.com

"En regnvejrsdag ventede en dreng surt ved et busstoppested. Pitter-klapper, regndråber springer og laver bølger i en vandpyt. Da han så det, så han noget lhoppe! Da drengen så ind i vandpytten, svømmede der en rød fisk. Det er en historie om en rød fisk, en dreng så på en regnvejrsdag." Letterboxd, det sociale netværk for filmelskere

Sammensætningen af denne krog og det valg, den indebærer, er krævende og giver mulighed for formativ refleksion fra elevernes side. I eksemplerne præsenteret ovenfor er regn nævnt i de første ord. Det er hende, der er drivkraften bag handlingen, som fordobles i intensitet, som skaber vandpytter, spejle for barnet. Når den stopper, stopper filmen også.

Vi kan også arbejde med endnu kortere former, en substantivfrase eller et slogan, der ledsager titlen.

At skrive "pitch" kan være en første eller en ny mulighed for at stille spørgsmålstegn ved den valgte titel.

Eleverne vil observere forskellen mellem den japanske titel, som betyder "guldfisk" og den engelske titel, der oversættes til "regn og fisk". Hvorfor denne forskel, antaget af direktøren? Hvad er interessen for den første, den andens?

Hvilken anden titel kunne eleverne forestille sig? På La Fontaines måde, "Barnet, regnen og fisken", som refererer mere til historien, uden eksplicit moral her? Eller, meget anderledes, "The Wait", "Reverie in the Rain", som oversætter barnets situation, hans tankegang. Eleverne kan komme med mange svar.

Klassen vil også være i stand til at sammenligne filmens titel med titler givet af andre skabere, digtere, malere, musikere... værker, de dedikerede til regn, såsom dem, der er citeret i slutningen af dette dokument.

Resuméet er længere og fortæller hele historien. Udtrykket "synopsis", der indgår i biografens leksikon, kan betragtes som et synonym og præsenteres som sådan for elever i alderen 9 til 12. Resuméet af "Regn og fisk" vil præsentere nogle let overkommelige vanskeligheder, på den ene side på grund af sammenvævningen af dagdrømmer i virkelig oplevelse, på den anden side skyldes mangfoldigheden af fortolkninger vedrørende karaktererne og de forbindelser, der forener dem. Resuméet spørger eleverne for at identificere stedet, karaktererne, de forbindelser, der forener dem, den handling, de er involveret i.

Stedet, indretningen

Filmen viser ikke en bestemt indstilling. Sjældne spor understøtter hypoteser:

Visuelle spor:

- . En hvid barriere (i 0,23)
- . Det aflange skilt (0,48), som vi forstår indikerer et busstoppested
- . En bus eller bus
- . Skitserede træer og bygninger (fra 3,29)

Lydsignaler:

- . Lyden af biler, der kører
- . Lyden af bussen og dens pneumatiske døre.

Afhængigt af deres personlige erfaringer vil eleverne ligegyldigt genkende en by, en landsby, en landsby, en vej, kampagne, men vil næppe kunne gå videre og bekræfte deres hypoteser. Handlingen kan finde sted steder, i forskellige lande.

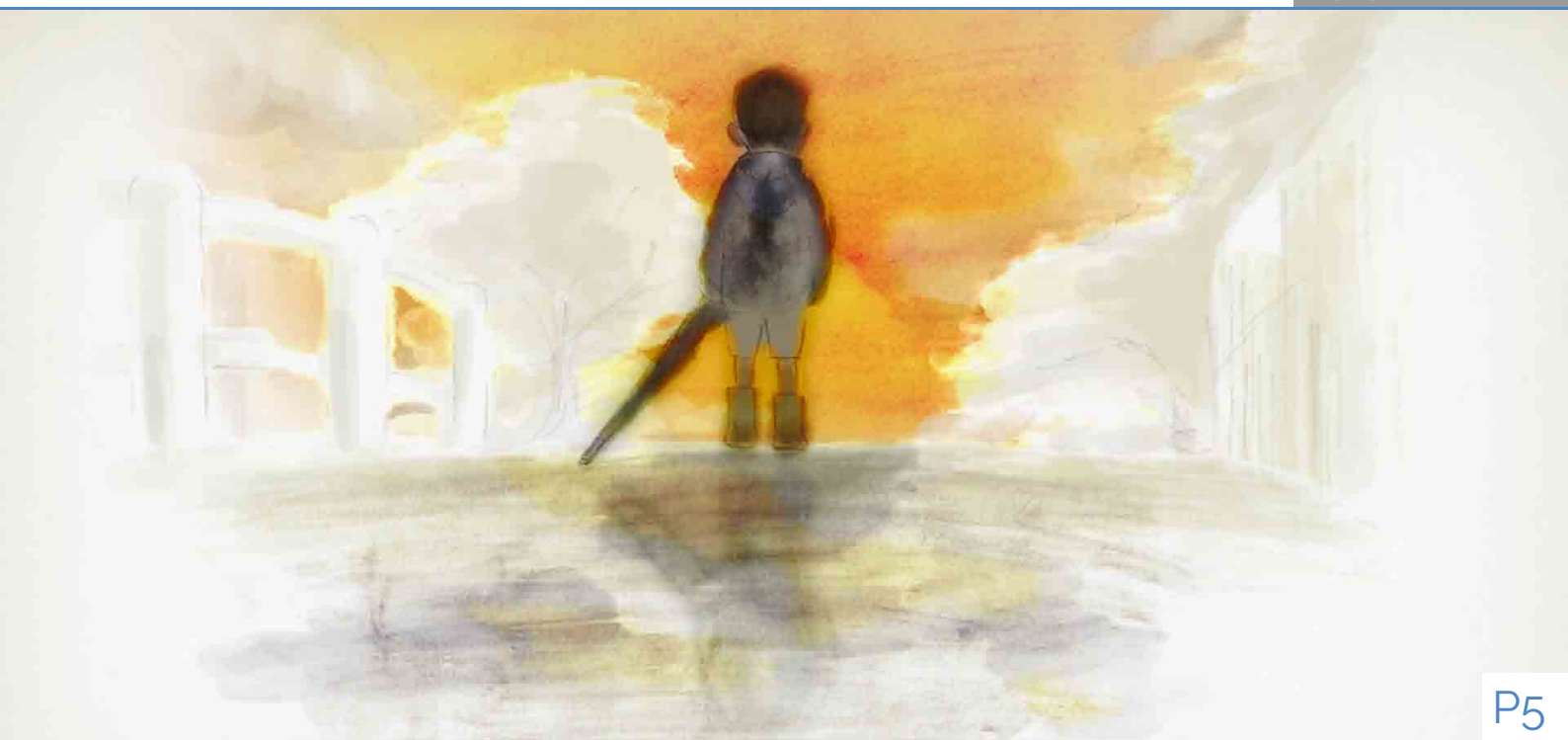
Regnen og derefter blændingen forårsaget af solens tilbagevenden skjuler eller overvælder elementerne i indretningen. Opmærksomheden er sådan fokuseret på barnet, paraplyen, bussen, nogle få væsentlige elementer til historien, og frem for alt på regnen og derefter solen som er væsentlige aktører og som nærer barnets følelser.

Under det første møde mellem Satsuki, Mei og Totoro i filmen "My Neighbor Totoro" (Hayao Miyazaki, 1988) regngardin skjuler også den gråfarvede indretning ved at fragmentere den. Kan instruktøren huske denne episode af filmen?

Regn og lys har opløsende kræfter. Opløsningen af elementerne i indretningen forbedrer de valgte farver. præcise former forsvinder, og barnet udvikler sig til en allestedsnærværende grå farve, derefter til klarheden af orange-gul. Et par nuancer skelner knap den lille drengs støvler, hans lidt blålige tøj, som variationer af gråt.

Regnens verden er lige så monokrom som Te Weis vaske. Den røde fisk, guldfisk, bringer den gyldne farve, som når derefter hele himlen, i det øjeblik, hvor den forventede voksne endelig ankommer. Farverne i indretningen falder sammen med følelser, barnets følelser, betyder dem lige så meget, som de er årsagen.

Regn og fisk © Risa Kimpara

Karaktererne

I denne indretning af indtryk er hovedpersonen identificerbar. Han er et barn. Dens lille størrelse er betegnet med:

- . Børne/paraply proportioner
- . Børne/bus stop skilt proportioner
- . Barn/voksen-proportionerne, i fugleperspektiv af ham i den sidste del, (billedet viser ham sammen med den voksne).

Det er nok en lille dreng, hvis vi tolker det på denne måde:

. Hans tøj, som er et barns og mere almindeligt båret af en dreng, men klassen kan have ønsker at diskutere det

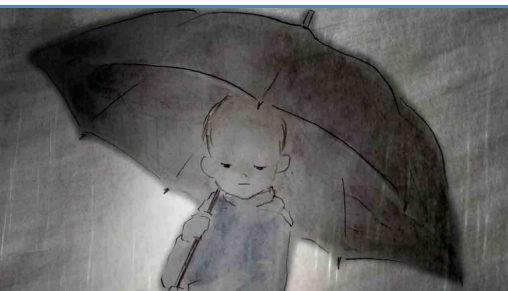
. Hans korte frisure, men det vil eleverne også kunne diskutere.

Forfatterne af de ovenfor citerede pitches anerkender enstemmigt en lille dreng.

Tegningen giver også fingerpeg om barnets sindstilstand.

. Hans ansigt: øjnene, munden er udtryksfulde.

Munden er tegnet, "knaset" med en streg, der kan udtrykke tristhed, dysterhed, glæde, overraskelse.

Barnet går fra tristhed til fornøjelsen ved at opdage katten og derefter til undren dagdrømmer før glædeligt at finde den forventede voksne. Alle disse følelser er angivet i én linje. Den måde, han trækker sin paraply på, fremhæver indtrykket af sorg.

Omkring barnet er de andre karakterer upræcise.

. Dyr, ægte som den mørkfarvede kat, der miaver og flygter fra vandet; ægte og uvirkeligt på samme tid, som disse guldfisk, der formerer sig gennem dagdrømmen og som flyver.

. En kvindelig figur, som metamorfosen af en af disse fisk, som poserer et kys på barnets øjenlåg.

. En mandsfigur, der griber ind til sidst, kærtegner den barnets hår, før han genoptager sin rejse med ham.

Voksne er i barnets dagdrømme som i virkeligheden ømme og beskyttere. Deres tilstedeværelse er forbundet med fornøjelse og lykke. De studerende vil formulere hypoteser. De vil uden tvivl ønske at genkende i mennesket far, som barnet venter og bliver nødt til at begrunde denne fortolkning. Vil de også dømme at den drømte kvinde er et billede af den mor, som barnet tænker på? En mor fraværende i virkeligheden, men til stede i den lille drengs fantasi.

Den kvindelige figur synes født af guldfiskens, fiskens metamorfose d'or som vi siger på engelsk, "guldfisk". Hun, hvis gyldne hår folder sig ud som fiskens tilslørede finner, forsvinder hurtigt.

Dyrs metamorfose til mennesker og omvendt er et universelt tema og optræder i mange legender, i Japan som i andre lande.

Læser af Ovid og åben for vestlig kultur, Hayao Miyazaki udnyttede dette fantasi ved at komponere "Ponyo on the cliff" (2008), historien om en guldfisk lille pige, ikke uden at være inspireret, langvejs fra, af Andersen.

Regn og fisk © Risa Kimpara

Handlingen

Det regner. Et barn, der trækker en paraply bag sig, går mod et busstoppested.

Fra 0,15 til 0,39 krydser barnet feltet fra venstre mod højre, ser trist ud, trækker en paraply. Bevægelsen er understreget af vekslende skud, der viser barnet i nærbillede og derefter i medium skud. Hver ændring af planen giver os mulighed for at erstatte Flyt barnet til venstre på billedet og gentag denne bevægelse fra venstre mod højre.

0,30/0,31 skuddet overlejrer de to skud.

Ved flere lejligheder vil filmen overlejrer to billeder, hvilket betyder overgangene med stor flydende karakter.

Fra 0,31 til 0,39 krydser barnet feltet og forsvinder, forlader rammen til højre, efterlader et tomt rum, så det kan dukke op og derefter titelkaraktererne forsvinder.

I 0,47 og frem til 0,54 viser filmen barnet, der står ved busstoppestedet.

Barnet står ved busstoppestedet. Der kommer en bus, standser og kører derefter.

Fra 0,55 til 1,07 kører bussen ind i marken fra venstre, krydser og stopper, før du forlader rammen til højre.

Soundtracket giver information om de pneumatiske døre, der åbner luk derefter uden at vi ser dem på billedet.

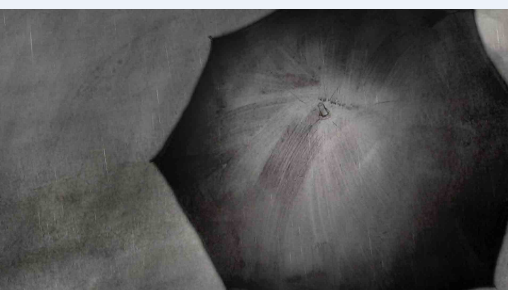
Barnet kom ikke ind i bussen. Han blev, han venter under vedvarende regn.

1,08 afslører den forsvindende bus barnet, der stadig står ved busstoppestedet. Vi troede måske, at han ville stige på bussen og blive overrasket over at se ham.

Regnregnen tiltager. Barnet åbner sin paraply, som giver genlyd.

Fra 1,09 til 1,16 har barnet travlt med at åbne sin paraply.

I 1,17 dækker paraplyen næsten hele marken, så ses barnet ind nærbillede (1,18) og medium-shot (1,19), hvor de to billeder er overlejret i 1,19.

En kat slutter sig til ham og tager tilflugt nær ham under paraplyen.

Barnet venter, og et par sekunder er afsat til at vise ham sådan her, immo-galde, tomgang. Ideen kommer så til ham (1,31, overlejrrede billeder) om at lege med hans paraply (1,31 til 1,42). Mens skuddet stadig er tæt på, ses barnet lidt gradvist dyppes lidt, som om synet af ham tog højde, i et springsskud, der er både bagud og lodret. Fra 1,42 til 2,05, barnets opmærksomhed absorberes af en kats mjav, som forbliver væk fra skærmen. Barnet er nu i midten af billedet og om 2,00 en ny lodret bevægelse giver dig mulighed for at opdage katten.

2,05 afslører barnet ved busstoppestedet, som vi så før (jf. 1,19) men under sin paraply søgte katten tilflugt. Barnet er ikke længere alene.

Barnet og katten observerer deres spejling i en vandpyt. Barnet opdager en guldfisk, som er begynder at flyve rundt om ham, ledsaget af en sværm af andre snurrende fisk. En kvindeskikkelse dukker op griner, lægger et kys på barnets ansigt, inden det forsvinder.

Følgende billede (2.20/2.11) er overraskende. Det ligner en lav vinkel, men det er refleksionen, der forklarer denne effekt. Karaktererne er splittet i spejlet af en vandpyt (2.12-2.20), to verdener eksisterer derefter side om side, og i vandet vil et univers udfolde sig usædvanlig.

Guldfisken optræder i 2.25, som om den blev født fra dråben af vand, der optager billedet fra 2.21 til 2.25. Han ser ud til at dø i 2.38 og bliver genfødt af de to hænder, der tager den, læg den i ly og lad den undslippe, som man gør med en fugl (2.39-2.45). Disse to hænderne synes ikke at være barnets hænder, der bliver den forbløffede tilskuer af fiskens flugt, så af alle de fisk omkring ham. Billedet placerer ham i centrum, i nærbillede, i nærbillede, i medium skud også for at opdage balletten af de talrige fisk omkring ham (2.55-3.03, superposition). I 3.10 giver nærbilledet os mulighed for at fange det kys, som kvinden med lyst hår poserer på øjenlåget, før han forsvinder (3.13, flere billeder overlejret for at angive hastigheden af bevægelse). Barnet bliver alene og forsvinder derefter.

Det tomme felt, fejlet med stadig mere gule og lyserøde farver, krydses af en guldfisk fra bund til top og fra højre venstre (3.20). Fisken forsvinder i dybden af feltet (3.21).

Solen kom tilbage. Fiskene er forsvundet, men himlen, solrig igen, er deres farve. Katten går. En voksen, sandsynligvis ude af bussen, er nu sammen med barnet. Han kærtegner hendes hoved ømt. Den voksne og barnet går sammen.

En himmel forgyldt af solen fylder hele feltet fra 3.22 til 3.28. De orange former på himlen minder om fiskens form rød, dens krops rundhed, dens aflange trekantede hale. Silhuetterne af barnet og katten, med ryggen mod himlen og i indretningen dukker de op igen, dupliseret i deres refleksion på jorden, mens blikket placeret på dem trækker sig tilbage, som under påvirkning fra et bageste sporingsskud. Den lukkede paraply bekræfter, at regnen er holdt op. Katten forlader barnet (3.36). I 3.55 er billederne overlejret, og barnet ses oppefra, hovedet nedad i midten og ansigtet, som det ser ud, reflekteret i vandpytten, der barnet, stadig fascineret, fortsætter med at se. En skygge bag ham dukker op i spejlingen (4.05). Barnet udvider dem øjne. Han vender sig om og står over for ankomsten (4.08), hvis blik filmen adopterer, og som forbliver uden for skærmen. Barnet ses således ind dykke, overrasket, uden at smile. En hånd, stor og bred, går ind i rammen fra toppen af rammen og hviler på hans hoved (4.12) som den dækker over. Barnet lukker øjnene og åbner dem igen, smilende nu (4.14), rødmer endda mere og mere (4.15). Hans glade ansigt er lagt oven på bussen (4.16), som forlader stedet ved at køre ud gennem stedet til højre, og som derved afslører barnet og den voksne, der nu holder paraplyen. Den voksne rækker hånden ud til barnet (4.18) og de to silhuetter som forvirret i profilen (4.20) bevæger sig mod venstre nu og forsvinder. Feltet er tomt (4.20/4.22) indtil kreditterne vises. Den voksne og barnet dukker op igen i midten, bag navnene på teammedlemmerne. Deres ryg er og ser ud til at være på vej mod dybden af feltet.

Off-camera er historiens rum, der ikke vises i rammen. Feltet er det synlige rum inde i rammen. Forfatteren bruger uden for kameraet til at skjule for seeren et øjeblik, hvad barnet ser: katten, den voksne.

Udvidelser:

Baseret på de spor, der findes i filmen, kan eleverne blive bedt om at forestille sig, hvad der skete før, for at give et fornavn til barnet, for at opfinde sin historie, den som får ham til at opleve de øjeblikke, filmen fortæller.

Temaet

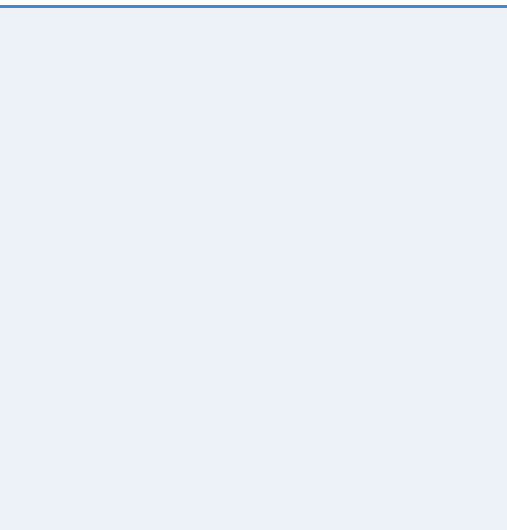
Definitionen af temaet kan her give anledning til diskussion i klassen.

Temaet om at vente ser ud til at være kernen i fortællingen her. Det kan dog være interessant at karakterisere den: ledig, ensom...

Temaet regn er også vigtigt. Titlen, som indeholder ordet "rain" på engelsk, vidner om dette.

Barndomstemaet behandles også: evnen til at drømme, at forestille sig, evnen til at forlade virkeligheden til sin refleksion, at udfold omkring dig et univers opdaget i dig selv og/eller i legender, fortællinger... men også forholdet til voksne med disse feminine og maskuline figurer. Faderfiguren er genkendelig, moderfiguren er drømt om. Ville moderen være det fraværende, syg som i My Neighbor Totoro af Miyasaki, hvor de to små piger, Satsuki og Mei, bor alene med deres far?

Koinobori i Japan, Dmitri Popov

Hiroshige, 1895. Brooklyn Museum

Det flyvende fiskemønster

Flyvefisk spiller en vigtig rolle i japansk kultur. Det er de repræsenteret i Koï Nobori, bogstaveligt talt "karpestreamers", som er vindsokker i form af en koi karpe, lavet til "Tango no sekku", "drengefesten (sekku). De kraftige karper svømmer opstrøms med et mod, der gav dem denne hyldest. Dette "flyvefisk" mønster, hvis titel Japansk, "guldfisk", understreger vigtigheden, sætter dagdrømme i hjertet af filmen, den lille drengs indre liv, åbenbaret et øjeblik af fiskens udseende.

Soundtracket

Filmens soundtrack er fuldstændig blottet for dialog. Bestemmende, det gør mere end at støtte, det forstærker visuel perception, den orienterer den. Det understreger kompositionen, bevægelsen, definerer øjeblikke, understøtter, understøtter meningen, hjælper til forståelse. Det kan reducere polysemien af billeder.

Lyt uden at se

Hvis projektet skal gøre eleverne opmærksomme på vigtigheden af dette soundtrack, er det muligt at foreslå, at de lytter til det før hun så filmen, for sig selv, og derefter lod eleverne formulere hypoteser ud fra denne lytning.

Soundtracket til Rain and Fish består af tre dele, der er tydelige for øret.

. I den første hører vi, at det regner, nogen går, biler kører, en "bil" stopper og starter igen, men børn kan genkende lyden af den pneumatiske dør i en bus, en klokke før en miav.

Vil deres personlige oplevelse også give dem mulighed for at være opmærksomme på, hvordan regnen banker på en paraply?

. I den anden dækker musik, ligesom en xylofon, lydfeltet, præget af lyden af regn.

Det er langsomt i starten, så meget hurtigt, og så ændres det igen.

. Endelig, i den tredje, er regnen ikke længere hørbar. Klokken ringer svagt og forsvinder derefter.

Biler kører med den støj, som deres bevægelse frembringer på vådt underlag, et køretøj stopper, nogen går, fugle græder, køretøjer kører stadig, flere skridt, så den sidste lyd, en dråbe vand.

Dette soundtrack er sammensat af lyde, der er kendt for unge studerende, som vil være i stand til at formulere hypoteser, som filmen vil bekræfte eller vil ugyldiggøre. Den anden del kan vække forvirring og ingen sund ledetråd, bortset fra den vedvarende regn, henviser med sikkerhed til virkeligheden. Hvor er rollatoren, katten, køretøjerne blevet af? Forsvinden af disse lydelementer rejser spørgsmålet om, hvorvidt det signalerer forsvinden af en virkelig og velkendt verden.

Lyt og identificer oprindelsen af lyde i billedet

Under screeningen med eleverne er det interessant at vænne sig til at skelne:

. De lyde, der hører til den repræsenterede virkelighed.

(Eks.: regnen, som jeg ser på billederne).

Er det præcis dem, vi normalt hører? Er der forskel

mellem den almindelige oplevelse af disse lyde fra børn og deres restitution i film? Her er lydene realistiske, men det er deres diskrimination, der tiltrækker opmærksomhed, fremhæve faldet af en vanddråbe f.eks.

. Lyde, hvis oprindelse ikke er i den repræsenterede virkelighed.

(Eks.: musik, som ingen spiller i den repræsenterede virkelighed).

Så instruktøren tilføjede denne musik. Det er interessant at spørge hvorfor især da hun i denne film kun optræder på et meget specifikt tidspunkt, skrider fra langsomt til hurtigt for derefter at decelerere igen. Det vil eleverne uden tvivl se at den akkompagnerer flyvefiskens dans, at lyden af instrumenterne er meget tæt på regndråbers.

Musik falder sammen med drømmeri, med bevægelsen af den fantasi, der er født, opstår fra barndommens oplevelse af regn, forværret af ventetidens ensomhed ledig. Det understreger metamorfosen af en virkelighed, som ikke desto mindre forbliver den Drømmerens udgangspunkt: den meget virkelige lyd af regnen, der et øjeblik er forbundet med kattens klokke, bliver til krystalklar musik. Vand bliver instrumentet for musik og de faldende dråber giver genlyd som klinger på en xylofon.

Om lyde i biografen kan vi henvise til de klare og illustrerede forklaringer på siden:

<http://upopi.ciclic.fr/vocabulaire/glossaire>

Se filmen uden lyd

Det er en øvelse, der ofte praktiseres, som giver os mulighed for at foreslå en eller flere lydspor og analyser hvordan de påvirker modtagelse af filmen.

Eleverne er altid opmærksomme til variationer i betydning og følelser opfattet i henhold til valg lydimplementeret.

Eleverne vil også gøre en forskel mellem musik og lydeffekter.

Netværksfilmen

Børnelitteratur

Der er et væld af værker, der omhandler oplevelsen af regn. Hvorfor ikke vælge værker, der giver et positivt syn på regn?

Digte med temaet regn...

"Det regner", Les Ziaux, Raymond Queneau (1943), et digt fuld af munterhed, som eleverne vil kunne efterligne som unge Oulapiens.

"Pluie", À la borde du temps (1984) og "Le loup vexé", Enfantasques (1974), Claude Roy, poetiske og morsomme tekster.

"Pluie", Les Stances, Jean Moréas (1899), otte melankolske vers, der kan genlyde barnets drømmeri.

"The rain", The bias of things, Francis Ponge (1942), usædvanlig evocation knyttet til lyde og former, i en progression tæt på filmens.

"Han græder i mit hjerte", Romancer uden ord, Paul Verlaine (1874). "Barbara", Sangtekst, Jacques Prévert (1946).

Animeret biograf

"Min nabo Totoro", Hayaho Miyazaki (1988). "Ponyo on the Cliff", Hayaho Miyazaki (2008)

Maling

"Rain, Steam and Speed", William Turner, 1844, National Gallery, London.

"Regn på byen", Takeushi Seiho, mellem 1864 og 1942, Musée d'Orsay, Paris.

"Seascape Study with Rain Cloud", John Constable, 1828, Royal Academy of Arts, London.

Sammenligning mellem den japanske maler Hiroshiges værker og de værker, han inspirerede, Vincent van Goghs "japanerier":

"Sudden shower over Shin-Ōhashi bridge and Atake", 1857, Hiroshige, United States Library of Congress og

version af Vincent van Gogh "Bro i regnen, efter Hiroshige", 1887, Museum, Amsterdam.

"Wheat Field in the Rain", 1889, Vincent van Gogh, Philadelphia Museum of Art.

Beskyttet mod regnen. Hanabusa Itchō, 1709. Metropolitan Museum of Art

Musik

"Dråben af vand" (præludium opus 28 nr. 15), 1838, Frédéric Chopin.

"Gardens in the Rain" (Tryk), 1903, Claude Debussy.

Claude Debussy erklærede, at han havde set på malerier af Turner i London, før han komponerede disse tryk.

<https://admin-ressources.philharmoniedeparis.fr/0769180-estampes-de-claude-debussy.aspx>

"Regntræ, for to marimbaer og en vibrafon", 1981, Toru Takemitsu.

Denne japanske komponist dedikerede flere værker til regn, især i 1980'erne. Denne, legede med slagtøjsinstrumenter, er "imiterende" og kan vække elevernes fantasi.

<https://edutheque.philharmoniedeparis.fr/doc/CIMU/0962799>